

Appel iværksat den 11. januar 2012 af Sheilesh Shah og Akhil Shah til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 10. november 2011 i sag T-313/10 — Three-N-Products Private Ltd. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-14/12 P)

(2012/C 73/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Sheilesh Shah og Akhil Shah (ved barrister M. Chapple)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Three-N-Products Private Ltd.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- Afgørelsen stadfæstes.
- EF-varemærkeansøgningen registreres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale appellantens omkostninger i forbindelse med denne appel, sagen for Retten og afgørelsen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl af følgende grunde.

Retten fastslog fejlagtigt, at der ikke var nogen risiko for forveksling mellem det ansøgte varemærke og de to ældre registrerede varemærker, som Three N-Products Private Ltd har påberåbt til støtte for indsigelsen mod registreringen (ordmærket AYUR og et figurmærke, som indeholder ordet AYUR) med henvisning til, at de ældre varemærker kun har en svag grad af særpræg, og at der ud fra en helhedsvurdering kun er tale om en svag grad af lighed mellem de omtvistede tegn.

Retten fastslog navnlig fejlagtigt, at selv om bogstaverne U og I — som står henholdsvis midt i og i slutningen af ordet AYUR — ganske vist indebærer, at det ansøgte varemærke adskiller sig fra de ældre varemærker, kan denne forskel ikke »vække den relevante forbrugers' opmærksomhed«.

Retten begik også en fejl, idet den fastslog, at der ikke var tale om nogen mærkbar og tilstrækkelig grad af visuel, fonetisk og begrebsmæssig lighed mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 18. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-28/12)

(2012/C 73/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana, K. Simonsson, S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, af 16. juni 2011 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den anden part, Island som den tredje part og Kongeriget Norge som den fjerde part og om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af en tillægsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den første part, Island som den anden part og Kongeriget Norge som den tredje part om anvendelsen af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den anden part, Island som den tredje part og Kongeriget Norge som den fjerde part (2011/708/EU) (!), annulleres.
- Virkningerne af afgørelse 2011/708/EU opretholdes.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Med dette søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at »afgørelse vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet« af 16. juni 2011 (Afgørelse 2011/708/EU) (herefter »den anfægtede afgørelse« eller »den anfægtede foranstaltning«), som blev vedtaget på lufttransportområdet, annulleres. Den vedrører undertegnelse og midlertidig anvendelse af Islands og Kongeriget Norges tiltrædelse af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, og EU og dens medlemsstater som den anden part, samt undertegnelse og midlertidig anvendelse af tillægsaftalen hertil.
- 2) Søgsmålet er støttet på følgende tre anbringender:
- 3) Kommissionen har for det første gjort gældende, at Rådet med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 218, stk. 2 og 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så

vidt som det fremgår af artikel 218, stk. 2 og 5, TEUF, at Rådet er den institution, der er bemyndiget til at godkende undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftaler. Afgørelsen burde derfor udelukkende være truffet af Rådet og ikke også af medlemsstaterne, forsamlet i Rådet.

- 4) Med det andet anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Rådet ved at vedtage den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 218, stk. 8, første afsnit, TEUF, sammenholdt med artikel 100, stk. 2, TEUF, i medfør af hvilke Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Afgørelsen vedtaget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet er ikke en afgørelse truffet af Rådet, men en retsakt, der er vedtaget af medlemsstaterne kollektivt som repræsentanter for deres regeringer og ikke i deres egenskab af medlemmer af Rådet. På grund af sin art kræver en sådan retsakt enstemmighed. Det følger heraf, at det forhold, at begge afgørelser træffes som én afgørelse, og at sidstnævnte gøres til genstand for enstemmighed, bevirker, at reglen om kvalificeret flertal i artikel 218, stk. 8, TEUF fratages sin betydning.
- 5) Endelig har Rådet tilsidesat formålene fastsat i traktaterne og princippet om loyalt samarbejde fastsat i artikel 13, stk. 2, TEU. Rådet burde have udøvet sine beføjelser således, at EU's institutionelle rammer og de EU-procedurer, der er fastlagt i artikel 218 TEUF, ikke omgås, og skulle have gjort dette i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i traktaterne.

(¹) EUT L 283, s. 1.

Appel iværksat den 26. januar 2012 af Monster Cable Products, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 23. november 2011 i sag T-216/10 — Monster Cable Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Live Nation (Music) UK Limited

(Sag C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Monster Cable Products, Inc. (ved Rechtsanwältinnen O. Günzel og A. Wenninger-Lenz)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Live Nation (Music) UK Limited

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 23. november 2011 i sag T-216/10 ophæves.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten ved frifindelsen af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med den begrundelse, der fremgår af dommen af 23. november 2011, ikke tog hensyn til alle de faktiske omstændigheder i sagen, hvorfor den appellerede dom er baseret på ufuldstændige faktiske omstændigheder. Dommen mangler således den obligatoriske helhedsvurdering af alle de elementer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af risikoen for forveksling. Dommen er derfor fejlagtig og tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 (¹).

Det er appellants opfattelse, at hvis der var blevet foretaget en korrekt helhedsvurdering, ville Retten være nået til den konklusion, at afgørelse truffet den 24. februar 2010 af Første Appellationskammer tilsidesætter varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b) (²). Sammenfattende gør appellanten gældende, at artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er blevet tilsidesat af følgende grunde:

Der er ikke blevet taget hensyn til »den specialiserede gennemsnitsforbruger i Det Forenede Kongerige« som værende den relevante kundekreds i forhold til hvilken undersøgelsen af risikoen for forveksling skal foretages.

Forkert anvendelse af faste retlige principper for vurdering af varers lighed.

Tilsidesættelse af principperne om, at der med henblik på vurderingen af risikoen for forveksling skal tages hensyn til alle de faktorer, der er relevante for den enkelte sag, og bl.a. til det ældre varemærkes særpræg.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. januar 2012 — Attila Belkiran mod Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, procesdeltager: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 24 af 30.1.2010.